

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นนักดื่มหน้าใหม่ ในพื้นที่อำเภอปัว จังหวัดน่าน

ผดุง ตีอดแก้ว

นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสถาน อำเภอปัว จังหวัดน่าน

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงพรรณนานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นนักดื่มหน้าใหม่ 2) เพื่อศึกษาระดับปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริมต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นนักดื่มหน้าใหม่ และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริมกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นนักดื่มหน้าใหม่ ในพื้นที่อำเภอปัว จังหวัดน่าน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ วัยรุ่นช่วงอายุ 13 - 19 ปี ที่เป็นนักดื่มหน้าใหม่ จำนวน 292 คน โดยใช้การสุ่มแบบเป็นระบบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบและแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า

พฤติกรรมการดื่มของวัยรุ่นนักดื่มหน้าใหม่ในพื้นที่อำเภอปัว จังหวัดน่าน ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ภาพรวมในระดับสูง ปัจจัยนำด้านทัศนคติเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และปัจจัยนำด้านค่านิยมเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ในด้านปัจจัยเอื้อต่อการดื่มของวัยรุ่นนักดื่มหน้าใหม่ พบว่า ทั้งภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัจจัยเสริมต่อการดื่มของวัยรุ่นนักดื่มหน้าใหม่ พบว่า ทั้งภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร พบว่า ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นนักดื่มหน้าใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ : พฤติกรรม, วัยรุ่น, นักดื่มหน้าใหม่, การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

Factors Related to Alcohol Drinking Among Adolescence of Novice Drinker in Pua district Nan Province.

Mr. Padung Todkaew

Public Health Technical Officer

Sathan Subdistrict Health Promotion Hospital, Pua district, Nan province.

ABSTRACT

The purposes of the descriptive research were to study 1) Alcohol drinking behaviors among adolescences of novice drinker. 2) Predisposing factors, enabling factors, and the reinforcing factors to alcohol drinking behaviors among adolescences of novice drinker. And 3) Correlations between the predisposing factors, the enabling factors, and the reinforcing factors with alcohol drinking behavior of adolescence of novice drinker in Pua district Nan province. The sample was composed 292 adolescence of novice drinker whose age were 13-19 year old. The systematic sampling method was used for selection of the sample. The tools include of the test of knowledge concerning alcohol, and questionnaire. The data were analyzed by frequency distribution, percentage, mean, standard division, Pearson's product moment correlation coefficient. The results of this research were summarized as follows:

Behavior to alcohol drinking among adolescences of novice drinker were found in the moderate level. Knowledge of alcohol drinking were at a high level. The overall attitude of alcohol drinking were at a moderate level. The overall value of alcohol drinking were at a moderate level. Enabling factors were found in the moderate, the reinforcing factors was found in the moderate level. The predisposing factors, the enabling factors and the reinforcing factors in total were related in positive with alcohol drinking behavior of adolescence of novice drinker with a statistical significance level of 0.01

Keyword: Behavior, Adolescences, Novice drinker, Alcohol drinking

บทนำ

ปัจจุบันคนไทยดื่มแอลกอฮอล์มากเป็นอันดับ 3 ในภาคพื้นเอเชียและอันดับ 40 ของโลก และเยาวชนไทยอายุ 15-24 ปี มีอัตราการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่สูงเมื่อเทียบกับกลุ่มอายุอื่น (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2564) และจากข้อมูลการสำรวจพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างสม่ำเสมอในปี พ.ศ. 2565 ของศูนย์ศึกษาปัญหาการเสพติด (ศศก.) พบว่า โดยสถานการณ์การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รายจังหวัด ปี พ.ศ. 2564 เปรียบเทียบจังหวัด ที่ดื่มมากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ น่าน เชียงราย แพร่ มุกดาหาร พะเยา ส่วนจังหวัดที่ดื่มน้อยที่สุด 5 อันดับ ได้แก่ ยะลา ปัตตานี นราธิวาส พังงา สิงห์บุรี ตามลำดับ (ศูนย์ศึกษาปัญหาการเสพติด, 2565)

สำหรับวัยรุ่นไทยจะเริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่อายุเฉลี่ย 20.8 ปี และกำลังจะกลายเป็นกลุ่มบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กลุ่มใหม่ที่รุนแรงมากขึ้น จากการสำรวจในปี พ.ศ. 2564 มีนักดื่มหน้าใหม่จำนวนทั้งสิ้น 1,381,449 คน คิดเป็นร้อยละ 5.93 ของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป แบ่งเป็นนักดื่มหน้าใหม่ที่มีอายุในช่วง 15-19 ปี จำนวน 425,400 คน คิดเป็น ร้อยละ 30.79 ของนักดื่มหน้าใหม่ทั้งหมด กลุ่มอายุ 20-24 ปี จำนวน 736,624 คน หรือร้อยละ 53.32 ของนักดื่มหน้าใหม่ทั้งหมด และนักดื่มหน้าใหม่ที่เหลืออีกประมาณร้อยละ 15.88 อยู่ในกลุ่มอายุ 25 ปีขึ้นไป (สาวตรี อัจฉนาครักษ์, 2565) ส่วนสาเหตุในการเริ่มดื่มนั้นมีหลัก ๆ 3 สาเหตุ ซึ่งเหมือนกันทั้งในวัยรุ่นชายและหญิง คือ เพื่อเข้าสังคม/สังสรรค์ (ร้อยละ 41.9) เลียนแบบเพื่อน/เพื่อนชวนดื่ม (ร้อยละ 27.3) และอยากทดลองดื่ม (ร้อยละ 24.4) และนอกจากนี้ยังมีสาเหตุอื่น ๆ บางประการ อย่าง เช่น เกิดจากความเครียด จากปัญหาครอบครัวหรือปัญหาชีวิต การเห็นแบบอย่างจากคนในครอบครัว เพื่อนชักชวนให้ดื่ม การต้องการเป็นที่ยอมรับของเพื่อน การดื่มตามเทศกาล ดื่มเพื่อคลายความทุกข์ ดื่มเพื่อลดปมด้อย เป็นต้น (Chaitawanwong T., Kalayasiri, R., 2013) ซึ่งพฤติกรรมการดื่มสุราของวัยรุ่นเหล่านี้จะนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงที่ต้องติดตามเฝ้าระวังเป็นพิเศษ ได้แก่ การชกต่อยตบตี ทะเลาะวิวาท การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย เล่นการพนัน และการติดเกม การเกิดอุบัติเหตุจราจร การติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการตั้งครกที่ไม่พึงประสงค์ (Steinhausen & Metzke, 2003) รวมถึงปัญหาการใช้ความรุนแรงและอาชญากรรมในสังคม (สันตสุขชัย บุญช่วย และ จตุพร ธีราภรณ์, 2561)

อำเภอปัว จังหวัดน่าน เป็นอีกพื้นที่หนึ่งที่ประสบกับปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชาชน โดยจากข้อมูลการสำรวจการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น อายุ 13-19 ปี จำนวน 1,217 คน ในปี 2565 พบว่า ร้อยละ 52.19 เป็นผู้ที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในชีวิต (lifetime drinking) และยังดื่มอยู่จนถึงปัจจุบันร้อยละ 25.61 (สำนักงานสาธารณสุขอำเภอปัว, 2565) ประกอบกับข้อมูลที่น่าสนใจได้จากการลงพื้นที่สัมภาษณ์และการสนทนากลุ่มกับผู้นำชุมชนและกลุ่มวัยรุ่น พบว่า ในปัจจุบันวัยรุ่นที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีปริมาณการดื่ม ความถี่ของการดื่มเพิ่มมากขึ้น และเริ่มดื่มครั้งแรกเมื่ออายุต่ำกว่าในอดีต และยังพบว่าวัยรุ่นเหล่านี้มีการจับกลุ่มกันดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามร้านค้าร้านชำ ศาลาเอนกในหมู่บ้าน ตามสวนสาธารณะ และในบริเวณหอพักต่าง ๆ ซึ่งผลกระทบเชิงประจักษ์จากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นเหล่านี้ ได้แก่ ปัญหาการมั่วสุมสารเสพติด การสูบบุหรี่ การทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายกัน การทำลายสิ่งของสาธารณประโยชน์ การตั้งกลุ่มเพื่อไล่ล่า ทำร้ายกัน การเกิดอุบัติเหตุการจราจร และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรที่นำไปสู่การตั้งครกที่ไม่พึงประสงค์ (อิสราภาพ มาเรือน, 2564)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่ามีมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาให้ทราบถึง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นนักดื่มหน้าใหม่ ในพื้นที่อำเภอปัว จังหวัดน่าน โดยผู้วิจัยคาดหวังว่า จะสามารถนำผลการศึกษาที่ได้มาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนการแก้ไขปัญหาการป้องกันและลดการเกิดนักดื่มหน้าใหม่ในกลุ่มวัยรุ่นในพื้นที่ ซึ่งจะเป็ประโยชน์สำหรับ

หน่วยงาน องค์กรที่เกี่ยวข้องในการร่วมกันกำหนดนโยบายและป้องกันแก้ไขปัญหาพฤติกรรม การดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ในกลุ่มวัยรุ่นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรม การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น นักดื่มหน้าใหม่ อำเภอปัว จังหวัดน่าน
2. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม ต่อพฤติกรรม การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น นักดื่มหน้าใหม่ อำเภอปัว จังหวัดน่าน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริมกับพฤติกรรม การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น นักดื่มหน้าใหม่ อำเภอปัว จังหวัดน่าน

ระเบียบวิธีวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) แบบภาคตัดขวาง (Cross-sectional studies) เก็บข้อมูล ณ ช่วงเวลาหนึ่ง
2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ วัยรุ่นที่มีอายุ 13-19 ปี ที่มีภูมิลำเนาในพื้นที่อำเภอปัว จังหวัดน่าน ที่เป็นนักดื่มหน้าใหม่ โดยเคยสัมผัสกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในครั้งแรก โดยไม่ผ่านการลองชิม และหลังจากนั้นได้มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อีกเรื่อย ๆ ทั้งที่ดื่มเป็นประจำและดื่มเป็นครั้งคราว โดยในการดื่มนั้นอาจจะเกิดผลกระทบต่อร่างกาย จิตใจ ครอบครัว และชุมชนหรือไม่ก็ได้ จำนวนทั้งสิ้น 1,727 คน คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน (Taro Yamane) (พิชิต ฤทธิ์จรรยา, 2544) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 325 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic sampling) โดยมีเกณฑ์คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเข้าร่วมวิจัย ได้แก่ 1) เป็นวัยรุ่นที่มีอายุ 13-19 ปี ที่มีภูมิลำเนาในพื้นที่อำเภอปัว จังหวัดน่าน 2) สามารถให้ข้อมูลโดยการกรอกแบบสอบถามด้วยตนเองได้ และกรณีไม่สามารถกรอกแบบสอบถามด้วยตนเองสามารถให้ข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ของผู้เก็บรวบรวมข้อมูลได้ 3) สมัครใจเข้าร่วมโครงการวิจัยโดยได้รับการบอกกล่าวข้อมูลของโครงการวิจัยอย่างครบถ้วน
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
 - 3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งเนื้อหาเป็น 8 ตอน ประกอบด้วย
 - 3.1.1 ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพส่วนบุคคล จำนวน 7 ข้อ
 - 3.1.2 ตอนที่ 2 ประสพการณ์ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น นักดื่มหน้าใหม่ จำนวน 7 ข้อ
 - 3.1.3 ตอนที่ 3 แบบสอบถามพฤติกรรม การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น นักดื่มหน้าใหม่ จำนวน 12 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามแบบ Likert Scale คือ ปฏิบัติเป็นประจำ ปฏิบัติบ่อย ๆ ปฏิบัติเป็นบางครั้ง ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง และไม่เคยปฏิบัติ
 - 3.1.4 ตอนที่ 4 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สำหรับวัยรุ่น นักดื่มหน้าใหม่ จำนวน 12 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบทดสอบที่มีการกำหนดโครงสร้างการตอบเป็น ถูกหรือผิด กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน คือ ตอบถูก ได้ 1 ตอบผิด ได้ 0 คะแนน
 - 3.1.5 ตอนที่ 5 แบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น นักดื่มหน้าใหม่ จำนวน 10 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามแบบ Likert Scale คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3.1.6 ตอนที่ 6 แบบวัดค่านิยมเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นนักดื่มหน้าใหม่ จำนวน 10 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามแบบ Likert Scale คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3.1.7 ตอนที่ 7 แบบสอบถามสภาพความเป็นจริงของปัจจัยเอื้อต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นนักดื่มหน้าใหม่ จำนวน 20 ข้อ ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามแบบ Likert Scale คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

3.1.8 ตอนที่ 8 แบบสอบถามสภาพความเป็นจริงของปัจจัยเสริมต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นนักดื่มหน้าใหม่ จำนวน 16 ข้อ ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามแบบ Likert Scale คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540)

3.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Context Validity) ความตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) และด้านการใช้ภาษา (Wording) (สุวิมล ติรภานันท์, 2543) โดยการหาค่า IOC (Item Objective Congruence Index) และเลือกเฉพาะข้อที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 มาเป็นข้อคำถาม และปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ จากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับประชาชนในพื้นที่ อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน จำนวน 30 ตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของ Cornbrash ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.975

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ดังนี้

4.1 ข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และการหาค่าร้อยละ (Percentage)

4.2 ข้อมูลประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นนักดื่มหน้าใหม่ โดยการใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

4.3 ข้อมูลระดับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นนักดื่มหน้าใหม่ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean : \bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.)

4.4 ข้อมูลระดับความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นนักดื่มหน้าใหม่ โดยการใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean : \bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) ค่าสูงสุด (Max) และค่าต่ำสุด (Min)

4.5 ข้อมูลระดับปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean : \bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.)

4.6 ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นนักดื่มหน้าใหม่ โดยใช้สถิติวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) (สิน พันธุ์พินิจ, 2547)

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยนี้ได้รับอนุมัติจริยธรรมการวิจัย เลขที่ NAN REC 67-25 ลงวันที่ 28 ธันวาคม 2567 จากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดน่าน ในกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล มีการขอความยินยอมจากประชากรเป็นลายลักษณ์อักษรพร้อมทั้งแจ้งรายละเอียดของการวิจัยอย่างครบถ้วน

ผลการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 59.93 เพศหญิง ร้อยละ 40.07 ส่วนใหญ่มีอายุ 18 ปี ร้อยละ 22.95 มีการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 42.81 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 95.55 ปัจจุบันอาศัยอยู่กับพ่อแม่ ร้อยละ 67.81 และมีรายได้ต่อเดือน น้อยกว่า 1,000 บาท ร้อยละ 70.89

2. ประสบการณ์การขี่มอเตอร์ไซด์ของวัยรุ่นนักขี่มอเตอร์ไซด์ใหม่ ส่วนใหญ่ขี่มอเตอร์ไซด์แอลกอฮอล์ครั้งแรก ในช่วงอายุ 12 - 15 ปี ร้อยละ 48.29 ประเภทของมอเตอร์ไซด์แอลกอฮอล์ที่ขี่ครั้งแรกส่วนใหญ่ขี่มอเตอร์ไซด์บิ๊กบีร์ ร้อยละ 52.05 ผู้ที่ขี่มอเตอร์ไซด์แอลกอฮอล์ด้วยครั้งแรก ได้แก่ เพื่อน ร้อยละ 46.58 เหตุผลในการขี่มอเตอร์ไซด์แอลกอฮอล์ครั้งแรก คือ อยากทดลอง ร้อยละ 65.75 ส่วนความถี่ของการขี่ ณ ปัจจุบัน สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง ร้อยละ 54.11 ชนิดของมอเตอร์ไซด์แอลกอฮอล์ที่นิยมขี่ ณ ปัจจุบัน ได้แก่ บีร์ ร้อยละ 59.93 และ สถานที่ที่นิยมใช้เป็นขี่มอเตอร์ไซด์แอลกอฮอล์ ณ ปัจจุบัน ได้แก่ บ้านตนเอง ร้อยละ 43.84

3. พฤติกรรมการขี่มอเตอร์ไซด์ของวัยรุ่นนักขี่มอเตอร์ไซด์ใหม่ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.34$, S.D.=0.86) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 3 ท่านขี่มอเตอร์ไซด์แอลกอฮอล์เฉพาะในโอกาสพิเศษ เช่น งานวันเกิด งานเลี้ยงสังสรรค์ต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับแรก ($\bar{X}=2.75$, S.D.=1.19) รองลงมาคือ ข้อ 10 ท่านขี่มอเตอร์ไซด์แอลกอฮอล์ที่บ้าน/บ้านเพื่อน/บ้านญาติ/หอพัก ($\bar{X}=2.51$, S.D.=1.11) และข้อ 1 ท่านขี่มอเตอร์ไซด์แอลกอฮอล์ตามลำพัง ($\bar{X}=2.43$, S.D.=1.22) ตามลำดับ

4. ระดับความรู้เกี่ยวกับมอเตอร์ไซด์แอลกอฮอล์ของวัยรุ่น นักขี่มอเตอร์ไซด์ใหม่ พบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับสูง ร้อยละ 54.11 รองลงมา คือ ระดับต่ำ ร้อยละ 34.93 และระดับปานกลาง ร้อยละ 10.96 ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.96 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.46 ค่าสูงสุดเท่ากับ 12 ค่าต่ำสุดเท่ากับ 0 ($\bar{X}=7.96$, S.D.=4.46, Max = 12, Min = 0) ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงภาพรวมของระดับความรู้เกี่ยวกับมอเตอร์ไซด์แอลกอฮอล์ของวัยรุ่นนักขี่มอเตอร์ไซด์ใหม่ ในพื้นที่อำเภอปัว จังหวัดน่าน (n=292)

ระดับความรู้	ร้อยละ	คะแนน	จำนวน	ร้อยละ
สูง	80 - 100	10 - 12	158	54.11
ปานกลาง	60 - 79	8 - 9	32	10.96
ต่ำ	0 - 59	0 - 7	102	34.93
รวม			292	100.00
$\bar{X} = 7.96$, S.D.= 4.46, Max= 12, Min = 0				

5. ทักษะเกี่ยวกับมอเตอร์ไซด์แอลกอฮอล์ของวัยรุ่นนักขี่มอเตอร์ไซด์ใหม่ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.94$, S.D.=0.60) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 5 การขี่มอเตอร์ไซด์แอลกอฮอล์ทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายโดยไม่จำเป็น มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับแรก ($\bar{X}=3.27$, S.D.=1.08) รองลงมาได้แก่ ข้อ 4 การขี่มอเตอร์ไซด์แอลกอฮอล์นาน ๆ จะบั่นทอนสุขภาพ ทำให้ร่างกายเสื่อมโทรม ($\bar{X}=3.18$, S.D.=1.21) และข้อ 9 การขี่มอเตอร์ไซด์แอลกอฮอล์ทำให้บรรยากาศสนุกสนาน ครื้นเครงมากยิ่งขึ้น ($\bar{X}=2.98$, S.D.=1.02) ตามลำดับ

6. ค่านิยมเกี่ยวกับมอเตอร์ไซด์แอลกอฮอล์ของวัยรุ่นนักขี่มอเตอร์ไซด์ใหม่ ในพื้นที่อำเภอปัว จังหวัดน่าน ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.92$, S.D.=1.09) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 2 การขี่มอเตอร์ไซด์

แอลกอฮอล์ช่วยให้สามารถเข้ากับเพื่อน ๆ ได้ง่าย มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับแรก ($\bar{X}=2.66$, S.D.=1.19) รองลงมาคือ ข้อ 8 การจัดงานเลี้ยงสังสรรค์ต่าง ๆ ต้องมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วย จึงจะเกิดความสนุกสนานมากขึ้น ($\bar{X}=2.85$, S.D.=1.03) และข้อ 9 การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ช่วยกระตุ้นความกล้า รู้สึกมั่นใจ และกล้าแสดงออก ($\bar{X}=2.85$, S.D.=1.03) ตามลำดับ

7. ปัจจัยเอื้อต่อการดื่มของวัยรุ่นนักดื่มหน้าใหม่ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.66$, S.D.=0.80) โดยด้านการรับรู้นโยบายรัฐและกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับแรก ($\bar{X}=2.79$, S.D.=1.03) รองลงมาคือ ด้านเทศกาล วัฒนธรรม ประเพณีของชุมชน ($\bar{X}=2.73$, S.D.=0.75) ด้านการเข้าถึงแหล่งซื้อขาย ($\bar{X}=2.70$, S.D.=0.93) ด้านความต้องการอยากดื่ม ($\bar{X}=2.57$, S.D.=0.89) และด้านความเพียงพอของค่าใช้จ่าย ($\bar{X}=2.52$, S.D.=0.95) ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยเอื้อต่อการดื่มของวัยรุ่นนักดื่มหน้าใหม่ในพื้นที่อำเภอปัว จังหวัดน่าน รวมทุกด้าน (n=292)

ข้อที่	ปัจจัยเอื้อต่อการดื่มของวัยรุ่นนักดื่มหน้าใหม่	ระดับปัจจัยเอื้อ		การแปลผล
		\bar{X}	S.D.	
1.	ด้านความต้องการอยากดื่ม	2.57	0.89	ปานกลาง
2.	ด้านการเข้าถึงแหล่งซื้อขาย	2.70	0.93	ปานกลาง
3.	ด้านเทศกาล วัฒนธรรม ประเพณีของชุมชน	2.73	0.95	ปานกลาง
4.	ด้านความเพียงพอของค่าใช้จ่าย	2.52	0.95	ปานกลาง
5.	ด้านการรับรู้นโยบายรัฐและกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	2.79	1.03	ปานกลาง
ภาพรวม		2.66	0.80	ปานกลาง

8. ปัจจัยเสริมต่อการดื่มของวัยรุ่นนักดื่มหน้าใหม่ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.54$, S.D.=0.79) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านแรงสนับสนุนทางสังคม มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับแรก ($\bar{X}=2.69$, S.D.=0.95) รองลงมาคือ ด้านบุคคลในครอบครัวดื่มสุรา ($\bar{X}=2.51$, S.D.=0.88) ด้านเพื่อน ($\bar{X}=2.50$, S.D.=0.95) และด้านการโฆษณา ($\bar{X}=2.45$, S.D.=0.79) ตามลำดับ ดังแสดงในตาราง ที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยเสริมต่อการดื่มของวัยรุ่นนักดื่มหน้าใหม่ ในพื้นที่อำเภอปัว จังหวัดน่าน จำแนกเป็นรายด้านและรวมทุกด้าน (n=292)

ด้านที่	ปัจจัยเสริมต่อการดื่มของวัยรุ่นนักดื่มหน้าใหม่	ระดับปัจจัยเสริม		การแปลผล
		\bar{X}	S.D.	
1.	ด้านบุคคลในครอบครัวดื่มสุรา	2.51	0.88	ปานกลาง
2.	ด้านเพื่อน	2.50	0.95	ปานกลาง
3.	ด้านแรงสนับสนุนทางสังคม	2.69	0.95	ปานกลาง
4.	ด้านการโฆษณา	2.45	0.92	ปานกลาง
รวม		2.54	0.79	ปานกลาง

**Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed)

9. ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำด้านความรู้ ด้านทัศนคติ และด้านค่านิยม กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นนักศึกษาใหม่ ในพื้นที่อำเภอปัว จังหวัดน่าน พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาพรวมของปัจจัยนำด้านความรู้ ด้านทัศนคติ และด้านค่านิยมกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นนักศึกษาใหม่ ในพื้นที่ อำเภอปัว จังหวัดน่าน (n=292)

ที่	ปัจจัยนำ	\bar{X}	S.D.	พฤติกรรมการดื่ม		ระดับความสัมพันธ์
				r	p-value	
1.	ความรู้	7.96	4.46	.685	0.000**	สูง
2.	ทัศนคติ	2.94	0.60	.389	0.000**	ต่ำ
3.	ค่านิยม	2.71	0.71	.578	0.000**	ปานกลาง

**Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed)

10. ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเอื้อทั้งภาพรวมและรายด้าน กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นนักศึกษาใหม่ ในพื้นที่อำเภอปัว จังหวัดน่าน พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาพรวมและรายด้านของปัจจัยเอื้อกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นนักศึกษาใหม่ ในพื้นที่อำเภอปัว จังหวัดน่าน (n=292)

ที่	ปัจจัยเอื้อ	\bar{X}	S.D.	พฤติกรรมการดื่ม		ระดับความสัมพันธ์
				r	p-value	
1.	ด้านความต้องการอยากดื่ม	2.57	0.88	.782	0.000**	สูง
2.	ด้านการเข้าถึงแหล่งซื้อขาย	2.69	0.92	.595	0.000**	ปานกลาง
3.	ด้านเทศกาล วัฒนธรรมประเพณีของชุมชน	2.72	0.94	.646	0.000**	สูง
4.	ด้านความเพียงพอของค่าใช้จ่าย	2.51	0.95	.704	0.000**	สูง
5.	ด้านการรับรู้นโยบายรัฐและกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	2.79	1.03	.415	0.000**	สูง
	ภาพรวม	2.66	0.80	.739	0.000**	สูง

**Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed)

11. ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสริมทั้งภาพรวมและรายด้านกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นนักศึกษาใหม่ ในพื้นที่อำเภอปัว จังหวัดน่าน พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ปัจจัยเสริมระหว่างภาพรวมและรายด้านของกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นนักดื่มหน้าใหม่ ในพื้นที่อำเภอปัว จังหวัดน่าน (n=292)

ที่	ปัจจัยเสริม	\bar{X}	S.D.	พฤติกรรมการดื่ม		ระดับความสัมพันธ์
				r	p-value	
1.	ด้านบุคคลในครอบครัวดื่มสุรา	2.51	0.88	.748	0.000**	สูง
2.	ด้านเพื่อน	2.50	0.94	.754	0.000**	สูง
3.	ด้านแรงสนับสนุนทางสังคม	2.69	0.94	.456	0.000**	ปานกลาง
4.	ด้านการโฆษณา	2.45	0.92	.739	0.000**	สูง
ภาพรวม		2.54	0.79	.785	0.000**	สูง

**Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed)

อภิปรายผล

1. พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นนักดื่มหน้าใหม่ อำเภอปัว จังหวัดน่าน ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยพบว่า ส่วนใหญ่จะนิยมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในโอกาสพิเศษ เช่น งานวันเกิด งานเลี้ยงสังสรรค์ต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ วัยรุ่นจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่บ้าน/บ้านเพื่อน/บ้านญาติ/หอพัก อธิบายได้ว่า วัยรุ่นรวมถึงผู้ปกครองในสังคมชนบทอำเภอปัวในปัจจุบันมีค่านิยมเกี่ยวกับการจัดงานเลี้ยงสังสรรค์จนถือเป็นเรื่องปกติในชีวิต และจะพบเห็นการจัดงานเลี้ยงสังสรรค์ในโอกาสพิเศษโดยทั่วไป เช่น งานวันเกิด งานฉลองรับปริญญา งานสู่ขวัญ งานเทศกาลต่าง ๆ ฯลฯ โดยแต่ละงานจะมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นส่วนประกอบที่จำเป็นและขาดไม่ได้ และส่วนใหญ่ก็จะไม่ได้ห้ามปรามวัยรุ่นในการที่จะดื่มแอลกอฮอล์หรือบางครอบครัวก็จะดื่มด้วยกันทั้งครอบครัว ญาติพี่น้อง และเพื่อน สิ่งเหล่านี้ส่งผลทำให้เกิดนักดื่มหน้าใหม่ขึ้นในสังคมโดยปริยาย ผลการวิจัยส่วนนี้สอดคล้องกับ อังสุมาลิน จันทรมณี สุกัญญา โลจนาภิวัฒน์ และจุฬารัตน์ สิริปัญญา (2560) ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยและพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นหญิง ในสถาบันอาชีวศึกษา กรณศึกษา จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า โอกาสในการดื่มคือ ในงานเลี้ยงสังสรรค์ ร้อยละ 70.92 งานวันเกิด ร้อยละ 57.16 และเทศกาลปีใหม่ ร้อยละ 52.46 สถานที่ดื่ม คือ บ้านพักของตนเอง ร้อยละ 49.45 และบ้านพักของญาติ/เพื่อน ร้อยละ 40.38 บุคคลที่ร่วมดื่ม คือ เพื่อน ร้อยละ 84.00

2. ระดับความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นนักดื่มหน้าใหม่ อำเภอปัว จังหวัดน่าน พบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับสูง ร้อยละ 54.11 รองลงมามีความรู้ระดับต่ำ ร้อยละ 34.93 และมีความรู้ระดับปานกลาง ร้อยละ 10.96 โดยข้อที่วัยรุ่นตอบถูกมากที่สุดคือ กฎหมายห้ามจำหน่ายสุราแก่เด็กอายุต่ำกว่า 20 ปี ร้อยละ 74.66 รองลงมาคือ ข้อ 8 แอลกอฮอล์ที่ดื่มเข้าไปจะถูกกรองที่ตับ ดังนั้น ตับจึงถูกทำลายมาก ทำให้เป็นโรคตับแข็ง หรือโรคเมเริงตับ ร้อยละ 71.58 ทั้งนี้เนื่องจากในปัจจุบันความรู้เกี่ยวกับโทษและพิษภัยของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ถูกเผยแพร่ในสื่อต่าง ๆ อย่างแพร่หลาย มีเนื้อหาในหลักสูตรการเรียนการสอนของทางโรงเรียน มีการณรงค์ในชุมชนและหน่วยงาน ต่าง ๆ ประชาสัมพันธ์เช่น รมรณรงค์ลดเหล้าเข้าพรรษา การดำเนินงานแก้ไขปัญหายาเสพติดของของชมรม TO BE NUMBER ONE เป็นต้น วัยรุ่นจึงได้รับความรู้อย่างกว้างขวาง สะดวกและสม่ำเสมอทุกช่องทาง ซึ่งผลการวิจัยด้านความรู้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิริลักษณ์ นิยกิจ (2559) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของ

ประชาชน ตำบลไร่น้อย อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานีด้านความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พบว่า ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ระดับมาก และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อิศราภาพมาเรื่อน (2564) ที่ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการป้องกันและแก้ไขปัญหายัยรุ่นเข้าสู่การเป็นนักดื่มหน้าใหม่ ในชุมชนชาติพันธุ์ ม้ง เมี่ยน ลัวะ ตำบลปากกลาง อำเภอปัว จังหวัดน่าน ผลการวิจัยพบว่า ในด้านความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่มีความรู้อยู่ในระดับสูง ร้อยละ 52.36 แต่ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อมร ตงศิริ วุฒิพงศ์ ภักดีกุล และวรินทร์มาศ เกษทองมา (2563) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นตอนต้นในอำเภอพรหมานิคม จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับปานกลาง

3. ทศนคติเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นนักดื่มหน้าใหม่ ในพื้นที่อำเภอปัว จังหวัดน่าน ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยทศนคติเชิงบวกที่พบจากการวิจัย ได้แก่ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายโดยไม่จำเป็น มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับแรก รองลงมาได้แก่ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นาน ๆ จะบั่นทอนสุขภาพ ทำให้ร่างกายเสื่อมโทรม ซึ่งนับว่าวัยรุ่นอำเภอปัวส่วนใหญ่ยังมีทศนคติที่ถูกต้องต่อผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการให้ความรู้ การรณรงค์ต่าง ๆ ที่ส่งผลทำให้วัยรุ่นเกิดทศนคติที่ดีต่อการไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แม้ว่าตนเองจะยังคงเป็นนักดื่มหน้าใหม่ ซึ่งทศนคติเชิงบวกนี้อาจจะส่งผลทำให้เลิกดื่มได้ในที่สุด ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อุบลรัตน์ จันตะโมกษ์ (2563) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลถึงพฤติกรรมและโอกาสในการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ผลการวิจัยพบว่า ทศนคติเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยพบว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่มีประโยชน์ต่อร่างกาย มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับแรก แต่อย่างไรก็ตามมีประเด็นที่น่าเป็นห่วง โดยพบว่าวัยรุ่นบางส่วนมีทศนคติเชิงบวกต่อการดื่มที่พบจากการวิจัย ได้แก่ ผู้ใหญ่ดื่มสุราได้ วัยรุ่นก็น่าจะดื่มได้เช่นกันไม่ควรมีข้อห้าม และการห้ามจำหน่ายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้แก่เด็กและเยาวชนเป็นการจำกัดสิทธิส่วนบุคคล และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้บรรยากาศสนุกสนาน ครื้นเครง มากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ชุมชน องค์กร และหน่วยงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องช่วยกันพิจารณาหาหนทางในการปรับเปลี่ยนทศนคติเหล่านี้ให้เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้องโดยเร็ว เพื่อเป็นการป้องกันนักดื่มหน้าใหม่ที่อาจจะเกิดขึ้นจากทศนคติเหล่านี้ ผลการวิจัยส่วนนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภัญญินวดี จำปาอ่อน (2562) ที่ทำการวิจัยเรื่อง นักดื่มหน้าใหม่กับมาตรการควบคุมการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมกลุ่มนักดื่มหน้าใหม่ส่วนใหญ่มีทศนคติเชิงบวกต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กล่าวคือ มองว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องปกติธรรมดา แสดงถึงว่า กลุ่มนักดื่มหน้าใหม่อาจจะไม่ได้อยากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากนัก แต่กลับมองว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นปัจจัยสี่ที่เป็นเรื่องธรรมดามากกว่า

4. ค่านิยมเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นนักดื่มหน้าใหม่ ในพื้นที่อำเภอปัว จังหวัดน่าน ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยพบค่านิยมที่ไม่ถูกต้องหลายประการ เช่น การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ช่วยให้สามารถเข้ากับเพื่อน ๆ ได้ง่าย มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ การจัดงานเลี้ยงสังสรรค์ต่าง ๆ ต้องมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วย จึงจะเกิดความสนุกสนานมากขึ้น และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ช่วยกระตุ้นความกล้า รู้สึกมั่นใจ และกล้าแสดงออก อธิบายได้ว่าการที่วัยรุ่นมีค่านิยมเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการได้พบเห็นผู้ใหญ่ดื่มเป็นแบบอย่าง แล้วเกิดพฤติกรรมเลียนแบบ ประกอบกับงานเลี้ยงสังสรรค์ต่าง ๆ จะมีแอลกอฮอล์เป็นส่วนประกอบหลักอยู่เสมอ การได้พบเห็นสิ่งเหล่านี้ทำให้วัยรุ่นซึมซับเกิดเป็นค่านิยมเชิงบวกต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในที่สุด ผลการวิจัยส่วนนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อังสุมาลิน จันทรมณี สุกัญญา โลจนาวีวัฒน์ และ จุฑารัตน์ สติธิปัญญา (2560) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยและพฤติกรรม การดื่ม

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นหญิงในสถาบันอาชีวศึกษา กรณีศึกษาจังหวัดสงขลา พบว่า ปัจจัยการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นหญิง มีปัจจัยหลักจากสิ่งแวดล้อมทางค่านิยมและวัฒนธรรม โดยมีพฤติกรรม การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อเข้าสังคม เช่น ดื่มในงานเลี้ยงสังสรรค์ งานวันเกิด และเทศกาลปีใหม่ คิดเป็น ร้อยละ 70.92 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุรเมศวร์ ฮาซิม รัตนา เลิศสุวรรณศรี และรณิดา ศรีเหรา (2560) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน ชั้นมัธยมปลาย จังหวัดปทุมธานี ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับประเด็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับงานเลี้ยงสังสรรค์เป็นของคู่กัน

5. ปัจจัยเอื้อต่อการดื่มของวัยรุ่นนักดื่มหน้าใหม่ในพื้นที่อำเภอปัว จังหวัดน่าน ทั้งภาพรวมและราย ด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านการรับรู้นโยบายรัฐและกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีค่าเฉลี่ย มากเป็นอันดับแรก สะท้อนให้เห็นว่าการที่วัยรุ่นได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ได้ส่งผลทำให้วัยรุ่นรับรู้ นโยบายของรัฐได้เป็นอย่างดี ซึ่งการรับรู้รัฐบาลมีนโยบายไม่ให้ร้านค้าจำหน่ายเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ให้แก่เด็กและเยาวชน การทราบช่วงเวลา และสถานที่ ที่กฎหมายกำหนดไม่ให้ขายหรือดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จะช่วยป้องกันและลดโอกาสการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นนักดื่มหน้าใหม่ลง ได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อุบลรัตน์ จันตะโมกษ์ (2563) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลถึง พฤติกรรมและโอกาสในการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยเอื้อที่ส่งผลต่อพฤติกรรมและโอกาสในการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น ภาพรวมอยู่ใน ระดับปานกลาง โดยพบว่า วัยรุ่นทราบว่าสถานที่ใดที่กฎหมายกำหนดไม่ให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีค่าเฉลี่ย มากเป็นอันดับแรก และสอดคล้องกับ ชลวิทย์ บุญศรี (2549) ที่พบว่า ที่ศึกษาเรื่อง แนวทางการป้องกันและ แก้ไขปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตเทศบาลขอนแก่น พบว่า การ รับรู้ นโยบายรัฐและกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีผลต่อการลดพฤติกรรมและโอกาสในการเข้าถึง เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น

6. ปัจจัยเสริมต่อการดื่มของวัยรุ่นนักดื่มหน้าใหม่ ในพื้นที่อำเภอปัว จังหวัดน่าน ทั้งภาพรวมและราย ด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านแรงสนับสนุนทางสังคม มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับแรก อธิบายได้ว่า การที่ วัยรุ่นได้อยู่ในสังคมที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องปกติ เป็นปัจจัยเสี่ยงที่จะทำให้วัยรุ่นเข้าสู่การเป็น นักดื่มหน้าใหม่มากขึ้น เนื่องจากบริบททางสังคมเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกลักษณะ และพฤติกรรมของ บุคคลที่เป็นแบบอย่างในขณะที่เป็นวัยรุ่น ซึ่งจะทำให้เกิดการเลียนแบบและส่งผลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นได้ และแรงสนับสนุนทางสังคมเหล่านี้ยังเป็นแรงจูงใจให้วัยรุ่นเกิดพฤติกรรมเสี่ยงในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพิ่มขึ้นด้วย โดยประกอบด้วย 3 ด้าน คือ บรรทัดฐานทางสังคมด้านการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การมีเพื่อน ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของสมาชิกในครอบครัว (Flay, Snyder, & Petraitis, 2009) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุรเมศวร์ ฮาซิม รัตนา เลิศสุวรรณศรี และรณิดา ศรีเหรา (2560) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมปลาย จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน ได้แก่ บรรทัดฐานทางสังคมต่อ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยบรรทัดฐานทางสังคมต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีอิทธิพลต่อการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมากที่สุด ส่วนประเด็นที่เป็นปัจจัยเสริมที่มีอิทธิพลถัดมา คือ ด้านบุคคลใน ครอบครัวดื่มสุรา ซึ่งการมีบุคคลในครอบครัวดื่มสุราจะทำให้วัยรุ่นเคยชินกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาตั้งแต่เป็น เด็ก จนกลายเป็นปกติวิสัย จนเกิดความอยากรู้อยากลองเพิ่มมากขึ้นและเข้าสู่การเป็นนักดื่มหน้าใหม่ในที่สุด

7. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของวัยรุ่นนักดื่มหน้าใหม่ ในพื้นที่อำเภอปัว จังหวัดน่าน

7.1 ด้านปัจจัยนำ พบว่า ความรู้ ทักษะ และค่านิยม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นน่านที่ดื่มหน้าใหม่ ในพื้นที่อำเภอปัว จังหวัดน่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า หากชุมชน หน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้องมีการส่งเสริมให้วัยรุ่นมีความรู้ ทักษะ และค่านิยมเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ถูกต้องและเหมาะสมก็จะสามารถช่วยปรับลดพฤติกรรมการดื่มของวัยรุ่นน่านที่ดื่มหน้าใหม่ให้ดีขึ้นได้ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชิวฮวย แซ่ลี้ กนกพร หมู่พยัคฆ์ และนันทวัน สุวรรณรูป (2560) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของตัวอย่างวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทักษะต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่วนในด้านค่านิยมนั้น ก็พบว่าสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พนมพร ธรรมศรี (2548) ที่พบว่า ค่านิยมความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

7.2 ด้านปัจจัยเอื้อ พบว่าทุกด้านประกอบด้วย ด้านความต้องการอยากดื่ม ด้านการเข้าถึงแหล่งซื้อขาย ด้านเทศกาล วัฒนธรรมประเพณีของชุมชน ด้านความเพียงพอของค่าใช้จ่าย และด้านการรับรู้นโยบายรัฐ และกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นน่านที่ดื่มหน้าใหม่ ในพื้นที่อำเภอปัว จังหวัดน่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า หากปัจจัยเหล่านี้สูงจะทำให้พฤติกรรมการดื่มของวัยรุ่นสูงขึ้นด้วย ดังนั้นจึงเป็นบทบาทของทุกภาคส่วนในสังคมที่จะต้องช่วยกันกำจัดปัจจัยด้านลบเหล่านี้ให้เหลือน้อยที่สุดหรือหมดไปจากสังคม เพื่อลดจำนวนวัยรุ่นน่านที่ดื่มหน้าใหม่ที่จะเกิดขึ้น ที่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิริลักษณ์ นิยกิจ (2559) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชาชน ตำบลไร่น้อย อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชาชน ได้แก่ สัมพันธภาพในครอบครัว แรงสนับสนุนทางสังคม ทักษะเกี่ยวกับเครื่องดื่ม และเพศ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รัตติยา บัวสอน และ เชษฐ รัชดาพรรณนากุล (2555) ที่ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าการเข้าถึงแหล่งซื้อขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยง่ายมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับสูง

7.3 ด้านปัจจัยเสริม พบว่า ด้านบุคคลในครอบครัวดื่มสุรา ด้านความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน ด้านแรงสนับสนุนทางสังคม และด้านการโฆษณา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมและโอกาสในการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นน่านที่ดื่มหน้าใหม่ในพื้นที่อำเภอปัว จังหวัดน่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องจากในปัจจุบันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร่วมกันของบุคคลในครอบครัวถือเป็นเรื่องปกติ โดยผู้ปกครองมักจะมีความคิดว่าการให้บุตรหลานดื่มในบ้านที่ตนเองสามารถควบคุมดูแลได้จะปลอดภัยมากกว่า ส่วนในด้านเพื่อนนั้นเป็นธรรมชาติของวัยรุ่นที่มักจะเชื่อเพื่อนมากกว่าจึงอาจถูกชักชวนให้ทดลองดื่มได้โดยง่าย ด้านแรงสนับสนุนทางสังคม โดยส่วนใหญ่สังคมจะมองว่าปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นเป็นเรื่องปกติธรรมดา ไม่ส่งผลกระทบร้ายแรงเท่ากับการเสพยาเสพติดชนิดอื่น และด้านการโฆษณาโดยจะมีการโฆษณาผ่านสื่อออนไลน์ต่าง ๆ โดยสร้างภาพลักษณ์ที่สวยงามให้กับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีการใช้ดารหรือผู้มีชื่อเสียงมาช่วยโฆษณาจึงทำให้วัยรุ่นถูกชักจูงได้ง่าย ผลการวิจัยส่วนนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุวรรณิ แสงอาทิตย์ (2550) ที่สรุปได้ว่าด้านบุคคลในครอบครัวดื่มสุรา ด้านเพื่อน ด้านการปฏิบัติตามกฎหมายของผู้จำหน่ายสุรา และด้านการโฆษณา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมและโอกาสในการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น และสอดคล้องกับ Sukonthapatipark (2009) ที่พบว่าแรงสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สอดคล้องกับการศึกษาของ Urberg et al. (2005) ที่พบว่า การรับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว จากเพื่อนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับ Fowler T, Shelton K, Lifford K, et al. (2007) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมมีผลต่อการดื่มสุราในวัยรุ่นซึ่งอาศัยในแถบตะวันตกเฉียงเหนือของอังกฤษและเวลส์ ผลการวิจัยพบว่า การดื่มสุราของวัยรุ่นสัมพันธ์กับการดื่มสุราของเพื่อน พันธุกรรมมีอิทธิพลต่อการดื่มสุราของวัยรุ่น พันธุกรรมของวัยรุ่นที่ดื่มสุรามีส่วนในการเลือกคบเพื่อนที่ดื่มสุราเช่นเดียวกับตน

สรุป

จากข้อมูลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นนักดื่มหน้าใหม่ ในพื้นที่อำเภอปัว จังหวัดน่าน นั้นประกอบด้วยหลายปัจจัย ทั้งที่เกิดจากตัววัยรุ่นเอง สภาพทางสังคม สภาพเศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นบทบาทหน้าที่ของทุกภาคส่วนจะต้องมาช่วยกันดำเนินการพัฒนา ปรับปรุงแก้ไขปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ให้เอื้อต่อการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น และตลอดรวมไปถึงวัยอื่น ๆ ด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงพัฒนา

1. ชุมชน หน่วยงาน องค์กรที่เกี่ยวข้อง ต้องเสริมสร้างความรู้ ทักษะคิด ค่านิยม และความตระหนักให้เกิดขึ้นกับวัยรุ่นอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ เพื่อนำไปสู่ปรับเปลี่ยนทัศนคติ และค่านิยมของวัยรุ่นและประชาชนในชุมชนให้เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสมและจะนำไปสู่การลดละเลิกการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในที่สุด
2. ชุมชน หน่วยงาน องค์กรที่เกี่ยวข้อง ต้องเร่งหามาตรการทั้งเชิงกฎหมายและมาตรการทางสังคมในการจำกัดการเข้าถึงแหล่งซื้อขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือทำให้วัยรุ่นเข้าถึงแหล่งซื้อขายได้ยากขึ้น และควรมีการณรงค์ลด ละ เลิกเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานเทศกาลต่าง ๆ ของชุมชน ให้ลดลงหรือหมดไปในที่สุด
3. ชุมชน หน่วยงาน องค์กร ต้องส่งเสริม สนับสนุนให้บุคคลในครอบครัวเป็นแบบอย่างที่ดีของการเป็นผู้ไม่ดื่มแอลกอฮอล์ และส่งเสริมสนับสนุนให้ครอบครัวเข้ามามีบทบาทในการดำเนินงานมากขึ้น ทั้งในด้านในการดูแลคนในครอบครัว การส่งเสริมการคบเพื่อนและให้แนวคิดในการคบเพื่อนที่ดี
4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจำกัดโฆษณาที่จะชักนำวัยรุ่นไปสู่เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และควรบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดกับผู้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่กระทำผิดกฎหมาย

ข้อเสนอแนะเชิงการวิจัย

1. ควรทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชาชนกลุ่มช่วงวัยอื่น ๆ ที่มีความจำเพาะตามกลุ่มนั้น ๆ ซึ่งจะช่วยให้สามารถออกแบบวิธีการป้องกันและแก้ไขปัญหาได้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด
2. ควรศึกษาการพัฒนาแบบการป้องกันและแก้ปัญหานักดื่มหน้าใหม่โดยแบบบูรณาการความร่วมมือของทุกภาคส่วน และดำเนินงานให้สอดคล้องกับบริบทพื้นที่

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้สำเร็จได้ด้วยดีจากความอนุเคราะห์และความร่วมมือของ คณะผู้บริหารและบุคลากรสำนักงานสาธารณสุขอำเภอปัว บุคลากรโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสถาน ขอขอบคุณคณะครู นักเรียนสถาบันการศึกษา และวัยรุ่นอำเภอปัวที่เป็นกลุ่มตัวอย่างและให้ข้อมูลในการวิจัย และให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยเป็นอย่างดี

เอกสารอ้างอิง

- ชลวิทย์ บุญศรี. (2549). แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการดื่มเครื่องดื่มผสมสุราของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตเทศบาลนครขอนแก่น. วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารสาธารณสุข, ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ขอนแก่น.
- ชีวฮวย แซ่ลิ้ม กนกพร หมู่พยัคฆ์ และนันทวัน สุวรรณรูป. (2560). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น, วารสารพยาบาลสงขลานครินทร์, 37(3), 25-36
- พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2544). หลักการวัดผลและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร.
- ภัญญิณวดี จำปาอ่อน. (2562). นักดื่มหน้าใหม่กับมาตรการควบคุมการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์. ปริญญา นิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ
- รัตติยา บัวสอน และ เชษฐ์ รัชดาพรณนากุล. (2555). พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารวิจัยและนวัตกรรมทางการแพทย์พยาบาล. 18(2).
- ศิริลักษณ์ นิยกิจ. (2559). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชาชน ตำบลไร่น้อย อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี, วารสารสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 10, 14(2), 16-32.
- ศูนย์ศึกษาปัญหาการเสพติด (ศศก.) (2565). เสนอรายงานผลวิจัยเกี่ยวกับปัญหาสารเสพติดโดยในงาน เสนอวิชาการและประชุมวิชาการศูนย์การศึกษาปัญหาการเสพติด เพื่อพัฒนาศักยภาพการวิจัยและนักวิชาการการเสพติด. 26 ธันวาคม 2565 โรงแรม solitel so Banekok.
- สันทกฤษณ์ บุญช่วย และ จตุพร ธีราภรณ์. (2561). การป้องกันการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน: กรณีศึกษาโครงการจิตอาสาเราทำความดีด้วยหัวใจชุมชนรอบวัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร. สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน, 11(1), 27-29
- สาวิตรี อึ้งฉานค์กรชัย. (2565). สถานการณ์การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปัจจุบัน สถานที่ซื้อและดื่มสุรา เศรษฐฐานะของผู้ดื่ม ตลอดจนนักดื่มไทยในสถานการณ์โควิด-19. สงขลา : ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.).
- สิน พันธุ์พินิจ. (2547). เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : บริษัทจูนพับลิชชิง จำกัด.
- สุรเมศวร์ ฮาซิม รัตนา เลิศสุวรรณศรี และรมิดา ศรีเหรา. (2560). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดปทุมธานี, Thai Journal of Science and Technology, 6(1), 1-10.
- สุวรรณี แสงอาทิตย์. (2550). รายงานวิจัยปัจจัยทำนายพฤติกรรมเสี่ยงด้านการสูบบุหรี่ ดื่มสุรา และเสพสารเสพติดในวัยรุ่น. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุวิมล ติรกานันท์. (2543). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ : แนวทางสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2564). สสำรวจพฤติกรรมการดื่มสุรา พ.ศ. 2564. สืบค้นเมื่อ 22 พฤศจิกายน 2566 จาก <http://www.nso.go.th/sites/2014/Pages/News/2561/N30-08-61-2.aspx>
- สำนักงานสาธารณสุขอำเภอปัว. (2565). สรุปผลการดำเนินงานประจำปี 2565. ม.ป.พ.

- อมร ตงศิริ, วุฒิพงศ์ ภักดีกุล, และ วรินทร์มาศ เกษทองมา (2563). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นตอนต้น ในอำเภอพรหมานิคม จังหวัดสกลนคร. *วารสารวิจัยและพัฒนาระบบสุขภาพ*, 13(2), 560-561.
- อิสราภาพ มาเรื่อน. (2564). รูปแบบการป้องกันและแก้ไขปัญหายู่วรุ่นเข้าสู่การเป็นนักดื่มหน้าใหม่ในชุมชนชาติพันธุ์ม้ง เมี่ยน ลัวะ ตำบลปากกลาง อำเภอบัว จังหวัดน่าน. สงขลา:ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.)
- อังสุมาลิน จันทรมณี สุกัญญา โสจนากวิวัฒน์, และจุฑารัตน์ สติธิปัญญา (2560). ปัจจัยและพฤติกรรมกรดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นหญิง ในสถาบันอาชีวศึกษา วิทยาลัยการศึกษจังหวัดสงขลา, *วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*, 28(2), 117-129
- อุบลรัตน์ จันตะโมกษ์. (2563). รายงานวิจัย ปัจจัยที่ส่งผลถึงพฤติกรรมและโอกาสในการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น อำเภอมือ่งน่าน จังหวัดน่าน. น่าน : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดน่าน.
- Chaitawanwong T., Kalayasiri, R. (2013). Alcohol Consumption Behavior among Labors in Bangkok. *Journal of Thailand Psychiatry Association*, 2013, 58 (4), 345-358.
- Flay, B. R., Snyder, F., & Petraitis, J. (2009). *The theory of triadic influence*. (2nd ed.). New York: Jossey-Bass.
- Fowler, T., Shelton, K., Lifford, K., Rice, F., McBride, A., Nikolov, I., et al. (2007). Genetic and environmental influences on the relationship between peer alcohol use and own alcohol use in adolescents [Electronic version]. *Journal Compilation*, 102, 894 – 903.
- Steinhausen, H.C., Metzke, C.W. (2003). The validity of adolescent types of alcohol use. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 44(5), 677-686.
- Sukonthapatipark D. (2009). *Perceived family peer and teacher supports preventive behaviors and alcohol drinking behaviors among lower secondary school early adolescents in Nakhonsrithammarat province*. Songkla: Prince of Songkla University.
- Urberg K, Goldstein MS, Toro PA, et al. (2005). Supportive relationships as a moderator of effects of parent and peer drinking on adolescent drinking. *J Res Adolesc*. 15(1): 1-19.